

Jens Foged (V):

Fra venstres side havde vi håbet, at denne udsættelse af tredje behandling ville have bevirket, at regeringen var kommet til et andet resultat end netop dette at bringe lovforslaget til endelig afgørelse på nuværende tidspunkt.

Det er en helt usædvanlig situation, vi i dag befinder os i vedrørende skattekontrolloven. Alle tidligere skatteministre eller finansministre har kunnet afvente gennemførelse af skattekontrollove så længe, at der ville være et betragteligt flertal herfor i folketinget. En lov af denne art er bedst tjent med, at den anbefales af næsten et enigt folketing. I modsat fald vil skatteyderne få den opfattelse, at skattekontrolmyndighederne nærmer sig grænsen for den enkelte borgers ret til at være i besiddelse af internt materiale, materiale, som er beliggende hos banker og sparekasser, og som er af langt videre omfang, end hvad der vedrører skattevæsenet. Det kan være af privat karakter på en sådan måde, at de, der får bemyndigelse til at aflægge disse besøg, kommer til kendskab om ting af privat karakter, som ikke har noget med økonomien at gøre. Jeg ved nok, at man har tavshedspligt, men regeringen kan vel ikke garantere for, at denne ubetingede tavshedspligt aldrig nogen sinde vil blive overtrådt til skade for enkeltpersoner eller til skade for firmaer.

I skatte- og afgiftsudvalget har vi end ikke kunnet få afklaret de bemærkninger, som ministeren i slutningen af sin fremsættelsestale freikom med, og jeg vil gerne citere, hvad det var. Vi spurgte nemlig ved første behandling her i salen, hvad det betyder, at ministeren i slutningen af fremsættelsestalen skriver: „... åbnes der mulighed for iværksættelse af kontrolaktioner af forskellig art, som jeg ifølge sagens natur ikke kan udtale mig nærmere om.“

Det er sådanne kryptiske bemærkninger, som vi kunne have ønsket at vi i udvalget kunne have fået oplysning om, men selv i udvalget kunne vi ikke få oplysning om, hvad ministeren mente med de ord.

Vi finder derfor, at ministeren går videre, end man i almindelighed tiltræder i andre lande også. Ministeren vil med dette lovforslag give bestemmelser af administrativ art af en rækkevidde, som måske i nogen grad

kan sammenlignes med gennemførelse af § 28 vedrørende privatforbrugets beregning, hvorom embedsmændene i den vejledning, der netop er udsendt fra skattedirektoratet, præciserer over for de nu arbejdende skattemyndigheder:

„Skattedirektoratet er i øvrigt af den opfattelse, at administration af reglerne i ligningslovens § 28 ikke bør medføre, at andre væsentligere ligningsmæssige opgaver herved forsømmes“.

Vi oplever her, at en administration i forbindelse med en lov, som der også har været uenighed om i folketinget, når den skal til at instruere sine embedsmænd, må gøre opmærksom på, at det kan da egentlig godt være, at arbejdet bliver af en så byrdefuld art, at man må anmode myndighederne om at være særdeles forsigtige med ikke at bruge tiden til den slags arbejde. Jeg kunne måske ønske, om ministeren ville give den samme instruktion vedrørende det lovforslag, som vi behandle i dag. Jeg må næsten anmode ministeren om, hvis dette lovforslag vedtages, at der bliver udsendt en sådan instruktion, så man ikke kommer til at forsømme ganske normale arbejder inden for skattekontrolvæsenet.

Endelig giver dette skattelovsforslag udtryk for, at vi nu har en skattelovgivning, hvor skatteyderen såvel som skatteadministrationen bogstavelig talt ikke kan finde sammen om de forskellige ting, og vi får en skattekontrollov, der også efter ministerens udsagn i udvalget er en strengere kontrollov, end den findes i noget andet land. Det må være udtryk for, at vi har nået til grænsen med hensyn til, hvordan vores skattelove skal udformes, og jeg ser derfor med en vis frygt hen til det, det er bebudet at ministeren vil komme med allerede i næste uge.

Må jeg sige, at ministeren kunne få venstres tilslutning til stikprøveoplysning i de i lovforslaget omhandlede institutioner, men ikke til den form for direkte indblanding i de samme organers interne materiale. Det måtte da have været tilstrækkeligt, at man kunne få denne tilladelse til stikprøveoplysninger, og når man så havde prøvekørt en sådan ordning — man har procederet for, at man godt kunne gøre det nu, men man har ikke gjort det — så kunne man jo, hvis ikke det var tilstrækkeligt, på ny have vendt tilbage til folketinget og spurgt, om det så